

اقتربت الساعة وانشق القمر

درین زمان بزمین خالق اسرار جان و امر ارکان مکان کتاب تطاب المستقیم

تالیف مولوی احمد انور خلیل ساکن سفید پوری تپہ حلیان لغز مالیش تاجر بالصائینا محمد صفا

مطبع دار الفکر در ہلہ ہما میر معظم مطبوعہ
در سنہ فارودہ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

دا صفت خاد برکت
بی زبان گویند دی
که پید آخر منکات
په صفت در بقاصد
دایه نور در بزود
له امر الك ده صفا
میرال آلا بشد
اوس صفت رهفداد
اسمانون زمکی واره
کون و مکارد تا بعد
دی شافع دامتیا
په بخش ارم او کا
اولین هم آخرین د
روشنای مصطفی
په تحقیق رفیق عثمان
شبهه مکره خاجا
داحمل نشد توان

په بر عجز پاد بر
بی چشمانو بیند دی
یا چو ایم موجودی
په ادا کله قادر د
عدم کله شکار د
عاجز و کفره نیک د
ده آوان و نیک د

چه در واجب الوجود
نه تغیر لی په حال چل
چه زمین که سموات
په ایش جمله ایاره
که نقوش خاشعه د
بلو معان انوار ای جا
نه صفت بی پوره کین

هر صفت دده به بود
نه بنی بر په افعال چل
یا چه نور و اخریه د
قیاسی زره کین که آسمان
یا عقول لامع د
منزه دی له الوان
نه له چاند و اکبری

در صفت رسول که روحها و زبان

شود ده په رو همفا
په او صافونی جامع د
مدد کار د دعا صیا
په پیمانی به دعا و کا
په نظر در رحیم د
اندر و بیرون صفا
بل علی بنده پهلوان
په تحقیق و او مره امان
چه به و کاند بیان

شرافت بی پهر چاد
زنی شتر تگسین سیال بل
منکران له ده ای یاره
دی خاتم در سوکاتو
چار یار بی بلبلا دی
په عمل صدیق صادق
دلخور چه په جهاد
چا چه کوی ترا نکارد
په عاجز که صفت

چه له رب بی صفا دی
چه قبول در رب مولاد
نه محبت د جلال بل
شواخت له سخته کا
دروغ نه د ای یاد افو
دده و صف کین کو یار د
هم عمر عادی و اشق و
د حضرت پیر دین میلاد
دهغو سکونت نارد
کنه کار که له کثرت

در بیان احوال و نیزه که جبرائیل ام رسول صل الله علیه وسلم را لقب بود

صریح

داروی فقیر چو
 یوه ورخ جبرائیل
 چه حضرت و مرتکاب
 ورنی پرخانوشال
 زده م دك شه لوسا
 شه دوزخ مریه نظر
 رنگ خک زین لید شی
 ددوزخ پدشا رنگ
 احوال واوره پدشا
 فوشوز کالدم کر
 بیاجد ز کال نور شو
 بیاجد توشوز کالو
 اوس رنگ وکاپور
 ددوزخ سختی ده پره
 لکتاب موشکل
 داوینا نوچه گردن
 روی بیخاسره داوا
 زخمون عمل پکار شه
 ددوزخ اور پرتا وچو
 ددنیا اور پد شمار
 شد رب دافومان
 واوره تددوزخ او
 جبرائیل لاریه تلو

لکتاب فی نما
 لدرکاه پرتجیل
 رنگ فی زیروه شکا
 بن ددیروینم ملال
 جبرائیل حق شناس
 زیوه شکد کبشون
 چه لرقهره و پریده
 زرشه وایدزه مندی
 دمرتد و بکر م بیان
 پرقدرت اکر مکر
 ملانک پرخد پرتو
 پد شماره واوره خوند
 دعاصیانو همی پد کور
 دعاصیانو پد بان شیره
 پد اخای مد و نل
 هر یومار همه پد تده
 تپنشد موزن لوه زینا
 زخمون خلا لدمار
 پد راستی مرفقین
 دوزخ وینم مشکل کا
 جبرائیل باند بندش
 آدم غریب پد لور
 ددوزخ پد اور پیداد

له حدیث روایت
 جواب واوره رحمان
 حضرت ووجبرائیل
 داند و واید احوال
 جبرائیل و حضرت
 لدفورخ مخطوشه
 بیاحضرت و جبرائیل
 جبرائیل و محمد
 چه مولادوزخ پیداکر
 رنگ فی سپین و جلیل
 رنگ فی سور شکا و یا
 رنگ فی توشه واوره
 روینا بشوه تر نور
 مجاهد حضرت ای جا
 دوزخ دك لدمانو
 هفتجا به کافران
 نه به خلاص پد تپنشد
 پد احاطه دو نولین
 ددنیا اور پد خور
 راوی وائی برادر
 ددوزخ پد لور روان
 چه آدم خه پخویند
 ددوزخ مالک تریا

مالیکله پد صحت دی
 پد حضرت باندای حوائج
 رنگ دزیر وینم جیل
 سبب خرد شو ملا
 دارنگ حال دینیک خصله
 ای حضرت مشکل تر
 ما خبر کره لاقصیل
 دعاصیانو ستاد مده
 اشکاره فی پد دنیا کر
 هر چادارنگه لیدند
 حکمت کورله غفاد
 امان غواره لرنیر
 عقیده لره پر کلک
 دی ویله لدم شاند
 هم له لویو لرمانو
 شی پخیل عمل پنیما
 سعی خله کور وند
 وپوره ستاکه یا وین
 لددوزخ چه خبر دی
 له حدیث دسرود
 جبرائیل دارمان شه
 پد اور باند کور شه
 جبرائیل وله گفتار

چرب کری دافوماد
 آدم بد بکار بری
 قیلوم زه پچیمانو
 لیکن تا ولوی دالوا
 که دینم نویسی لدره
 نذر باران بد تو درین
 جبرائیل بیرون درو
 جبرائیل لامش پیرت
 چرای سرت خدایت برکم
 مالک ولای خا خدی
 جبرائیل یوزده ته
 چه آدم پر چوند کیند
 یوزده اور و طلب کر
 یوزده اور بر ابرته
 مالک و چه بند فرما
 مالک اور و کر قله
 بهر سینه کیند بخنده
 آدم پر و رانوجان
 سعده غر تمام ایره شد
 شریاتی شد چچا تر
 جنس اوران چچا تر
 کاری او هم تاب لریند
 چه دوزخ کیند بناوان

ای مالک پر دشان
 پدا اور چه خدی پچیر
 چه لدر دافومانو
 کوی دیر له حد شو
 داور یوسی بر ادره
 ندر زمین به خروب بری
 لدر جهانده کوه معلوم
 پد درگاه در بکبوت
 داور و پد کوم تا شریکا
 تا ولوی اور بی نهایت
 اور همان کیند بنگاره
 خه طعام پر پچویند
 لدر مالک پر ادب کر
 پچسار اکره زره ورت
 قبول کری مپرخان
 جبرائیل واخت کا
 پر قدرت دلیر زلده
 جبرائیل راور یکسان
 ایره خه بلکه سکاره
 خبر دار دغ غصه تر
 اسل در و هو یوانسله
 در و ندر کیند اور سائینه
 شری مالک تیر داسا

د دوزخ اور اکره ما
 نومر مالک و جبرائیل
 دافومان لدر و لجلاله
 که د نویسی پر سدر کر
 دالسمانه تا ویداکا
 ندر زمکی سبزی وریکا
 داخیره مر ریشیاده
 جبرائیل و فی الفور
 خورده راورم لدره
 حکم و شد لدر احد
 غسل و در کوه چه اور
 جبرائیل لدر شد فی الحاله
 و چرای مالک زرشه
 مولا کری بیافرماد
 و در کوم اور جبرائیل
 پراویا سینه و نوجا
 چه او یاسیند پور شو
 جبرائیل راور داور
 اور لدر بیالغرم ندر کینه
 اور پد کار و کیند شریکا
 داد کار و اثر یاره
 لدر عاصم روایت د
 یعنی وید کار زری دو

چره یوسمه فی الحاله
 شتم قریان لدر جلیل
 قیلوم پر خان فی الحاله
 جها کل نه خاکستر کر
 بازاران کله به جد کا
 عالم واره به ایترا کا
 چه ویلی مر له تاده
 الهی کمر اخذ نار
 معلوم نه د پاک حد
 پر دشان واوره حمد
 باقی ده خنی اثر شری
 دمالک پر لورای لاله
 فرما در و نکی داکبر شد
 ای مالک پر دشان د
 زرشه داخله و بقیطیل
 جبرائیل اور کو کردا نه
 و در و تاته به شماره شو
 کر پد غره بانذی سور
 خمایا مر بی مهلته
 شو بکوی پکیند زبانی
 شد پد اجها بسیاره
 مالیکله پر فکوب د
 چه اخته شری خواری د

تورمالک بدخما جان
 جوابد کا خما وورده
 تاسی اوسی پیدوزخ
 نورمالک بدبیاخا موسد
 چرای حداید مریان
 کہ شی تاخنی مجسبن
 یوموده بدرب غفان
 جیرات اوسی عاصیا
 بعض والی لکتاب
 جبرائیل کوی قسم
 کہ مغرب کس خوک غدا
 دروزخ خشاک ی
 پرهیز و کوی ای یاران
 دوزخ چه اوریا دین
 ہم بدغرونه خما وورده
 خاص خوراک دوزخ
 پماندی و لاوره
 ای رسوله نیک آئیند
 دوزخ بیل طبقت
 له ورونی طبقت جان
 برداشان هر بو طبق
 بیا حضرت و جیای
 چه برکوم فرقد ویند

اواز ند کالدهان
 د کتاب حکم تگومره
 هم پرکوم هم ریج کبیر
 ترید و رک له درده هوش
 فریاد واوره یا رحمان
 پدار ام بد شوخستن
 جواب وزنه کا دوشا
 ستاسی خای هم دایم
 روایت واوره اجنا
 و حضرت تدرید نم
 پر نازک قهر و هاب کا
 و دروه خلق او غم
 روایت دازنگ کبیر
 اچه کوزخ تگومره
 له کتاب دامعلوم
 امان غواره خما درو
 دوزخونه اووه دین
 پکتاب کیند کسب
 دویم لوید واوره ما
 بوله بله زیات مطلق
 دتر وایم له تفصیل
 هر طبق تدرید و خیند

چر پومره شی خلو سندن
 پیداشان بدوتر ترو
 همیشه سدا احادی
 بیاید وکاند آواز
 مونبه دیر شو بد غنا
 پس لکه بد کناه نکرده
 اخرتین له رحمان
 نومرید و کادی آواز
 هسه شان بد آواز کا
 ای رسول پاک سرو
 دمشق عالم بد سوخی
 پاک الله کفر مائل
 فاقوا النار التي قودها الناس واجحاره
 خشا کوندر عالم
 او عاصیا چه تخر
 نه شکم تخر تیر
 جبرائیل ویا حضرت
 له قرانده معلوم
 دعاصیا نوچه پیدار
 له ورونی زیات غدا
 امان غواره له رحمان
 ما خبر کره پدا حوال
 چه عاصیا بد غدا

نور همال بره مال الله
 دوزخیا بد پراگانی
 حکم دارنک دعه
 دعاصیا پیدوزخ
 فضل ستاغوار وهر
 همیشه بدوزخ کار
 داکلام شی واوره
 پیداشان بد سوز
 چه دخر ناره بدو کا
 دتر وایم دلخبره
 پرفیاد کیند خوخ
 پقران کیند مائل
 ای یارانو مسلمانان
 دعاصیا نوچه باب عم
 دارنک والی ای امیند
 لاصری پر غوصیب
 دتر وایم نیک خصلت
 چه ایاجز مقسوم
 قسمت سو بیل غدا
 پکین شته دیر حساب
 غذا بوند کبیر
 دعاصیا پید بحال
 هر طبق کیند بدوزخ

د آورده

چراغ غافل پیرین یا یاد
 منافع هفت تدوئی
 امانت بدخانت کا
 دفع عون چرخ اولاد
 چرخ کفر کو اختیار
 پیر ویم طبق کینر جا
 بل جی جو کئی باعان
 دا طبق چیر سنا
 یهودیان پر پیکین
 با طبق چرخ لورم
 نوم فی وائی چرخ سعید
 پیکین بند بسترکان
 پیچیم نامہ مسہور
 لہ کہ تولونہ بالاد
 ہیئی وہ نہ ولہ نم
 جبرائیل یا اجاب
 جہنم چرخ تدوئی
 دغہ خای پیر گرفتار
 بی تویی چرخ شوک
 جبرائیل ہم پیر جوش
 پاک حضرت پر توہ بہوش
 تر خو خلاص فی لہ گناہ
 زارم شکہ چرخ ویریم

در توایم یا حضرت
 چرخ کذب کلام ستار
 ہمیشہ بد اخلاصت کا
 ہفت ہم دلتہ ناناود
 وی بر بند پیر دغہ نا
 مستند و اورہ لہ ما
 ہفت ہم دلتہ بند یاد
 پیر بی نامہ وایر شی
 چرخ پیر کتاب پیر عجب
 پیر سجدہ پیکین عم
 ہو عاصی پیکین ہیر
 پیر عذاب پیر پشان
 لہ کتاب دامن کور
 لہ کتاب حکم دادی
 دغہ عذاب و اورہ ہم
 چرخ عوار کرجو
 پیر دغہ خای پیر امت ستار
 پیر بہ اور انبار انبار
 پیر اور کینر پیر خود
 پاک رسول ہم پیر غواشد
 سوتی پیر تم کو لہ جو
 بند مقبول پیر در کاہ
 لہ مولان شریبیریم

پیر کینر منافقان
 ہمیشہ دروغ واینہ
 پیر شامخ کینر پیرستی کا
 بل اصحاب مادہ و
 نوم ددغہ طبق کورہ
 شیطانان پیر گرفتار
 محوسیان پیر غیب
 پیر ویم طبق ای بارہ
 نوم ددغہ طبق کورہ
 نصاری پیر گرفتار
 بل طبق وورہ پیر محمد
 و مشرک پیر باب ایارہ
 بل طبق فی چرخ اورم
 جبرائیل ہم ساکت شنہ
 پیر حضرت و جبرائیل
 دہم تر و پیر کرم و الحار
 کینرہ گناہ ای بارہ
 پیر گناہ کینر مبتلا
 نور حضرت پیر جوش
 پیر دامیان کینر ناگناہ
 نور فی و و جبرائیل
 جبرائیل ویا حضرت
 لکہ بند چرخ شہ ہارو

چرخ غافل پیرین یا یاد
 نمود خروڑہ پیر سنا
 پیر غیر کار کینر پیرستی کا
 ہفت ہم دلتہ اختر
 ہا ویدہ خاورور
 دغہ خای پیر گرفتار
 دغہ چرخ پیر و تاب
 در توایم لہ گفتارہ
 حصہ کخاورور
 پیر اور کینر جہاد
 لہ کتاب دارم دے
 سختی پیر وہ ناکارہ
 نوم دہفت جہنم
 پیر دغا و اورہ لالند
 سکوت مہ کوہ لہ تفصیل
 قدرت کورہ لہ جلال
 چرخ و کوری و ناکارہ
 بد افعال مشغول
 جبرائیل ہم چرخ شوک
 حضرت سر پور تہ کرجا
 ولی رار لہ دقتیل
 وسیلہ فی لہ امت
 ویر سر کورہ ہارو

باید چه زه هم بدشم
پدانشان چه ادوستان
وراند مه کوی خفکا
ناسی دیر بد سر بلیند
چه حضرت خیر حال
خونی پتکه پرخادر
پدردا بد هر زمان
پد قیامت چه دوزخ
وی برات دواره داور
داسکرونی دکلانی
یعنی داسکرونی جان
پد لوی والی دارنگ
مان غواپه له کزاده
بقره مشچه دغفار
هر کافو جبار دان کری
دکافر بد هم رنگ تور
ناکانه بد شعلی شی
وی بد نیستد کا احتی
شی بد حکم له رحمان
بقولان کنس فومانی
یعنی ونسی کافر
خاص بد نشی لفر
حسی نشی بد نشی لفر

پد عذاب کنس دیر گزیند
ناسی واور کجبانو
مقام سنا شجان
پد هر خای بد رجند
دامت بد بد فعالند
پد زراش پد پاک سرو
پد زاری بد در جان
شی طیار واوره له ما
پد آواز او پد پشور
که عاقل اونکت دانی
لکه قصی چه نمائی
بیا چه دوحی دالناز
دوزخونه شی طیار
پد دوزخ کنس کنس
هم بدی سترکی پد بالوش
پد کافر بد غلبی شی
خذوه فعلوه تم بحیم صلوه تم فی سلسله
ذکرهمنا سبحون ذراعا فاسلوه الله کان
لا یؤمن بالله العظیم ولا یحضر علی طعام
المسکین فلیس له الیوم همنا بحیم
دی کری اوروت کند
دکافر بد مبتلا کری

پد دایمان کنس گزیند
لذنه ناسی پاک شو
لیکن خوف کوی لزمان
راوی دانقل کویند
فی الحال کویتر شدوان
پد جرم کنس شد دنته
پد حدیث کنس دواعلی
اویارده رنجی ورت
شته سگرونی کنس پد
رب کویم د فومانی
داوینا نوید ساز رنگ
بل حیو دارنگ دجان
خدای بد حکم وکایار
پد عذاب بی گرفتاری
پد کنس دجهنم کنس
دوزخ تاو بد پردار
پد زنجیری بند حکم کری
چراویا کوه پوروی

وحی داغله لسیحانه
لذنه ناسی پاک شو
مهم هم کوم بی شانند
له کتا بدی وائینه
ژرید ونکی پد خفکا
پاک سرو پد زره نجن
پد کتاب کنس مالیک
پد دوزخ کنس بلخونه
خوف کوه چه زکری هیر
پد دتاری مالیک
دی وشتونکی واوره ما
وی بد پرواوری دما
در تروایم واوره ما
فونستو بانیکیاره
بندیون اهریو دنار کری
دی ولار بد پد غم کنس
دکافر بد پد غوغا شی
چه بد خاص شم لدرنا
فونستو تداکانه
یاک الله دارنگ و
تبتی خلد پد ظاهر
دجیم پد لور سم کری
پد ترلو بند کوه وی

دکتر

دی بردک وه له غفور
 نذ اور پر شب بایمانه
 شوک برده لوه اوس
 فوسنتی بر در گومره
 طوق بر او چو گردن
 که زاری کوی زریز
 چه بی بی فاطمه جان
 سنا امت بر هم داشا
 پاک رسول و نازینی
 لیکن شتند لهوره
 نوز عذاب کل و پینیر
 چه پربل شاد بیانی
 ای بی بی برابر گوشه
 همیشه بحرام کار
 له دنیا چه دلار شه
 ظلم و دده روزگار
 خان بد تل شکاره یو
 پر پرد سیر بر میند
 شیخ فاسق بر کوی لکیر
 له زنجیر بروی خلاص
 تو پر چه رسید شوم
 هر چه خوان ظالم دوز
 که بد و سنی له بیبون

خبرند وه له غفور
 اوس لی شاکه لریزا
 چه پد خای کینن خواه
 کوی طیار بر زنجیر دوز
 فوسنتی دد غجن تدر
 بهیچ شان بدن خیلار
 پاک رسوله شه کویا
 کوی دوزخ و تروان
 له گناه پاک دامنه
 چه بدن و نور خسا
 چه له دین غافل کوی
 بیلیل فعله بد نمائی
 ته خا پد جواب هوش کوه
 بد فعال بد روزگار
 پر عذاب کینن بلتا شه
 خود بد شه گرفتار
 خلق به خان بان غلوه
 دابد فعله دیو کویند
 بندیوان ای خالومر
 دتر تو ایم پد خلاص
 له توی نه غافله شو
 خلاص بدن شکی دل اور
 امان غواره له بیچ کو

ایمان پد خدی غفا
 نه طعامی ورکاوند
 شوک لی نشت ممد کاره
 دده مخ تدر بگزار کوی
 پر قسام اقسام غذا
 دارنک والی پر کتاب
 دی وای پاک سرور
 او که وی پر پیل رنگ
 دو بر هم پد اشان در
 مخئی ند و تور هتیم کله
 دگر فوی برو ای لور
 کرم بد در واره بیازه
 اول داچه شیخ فاستو
 بی توی بد سفر کا
 دویم خوان سر چه شه
 دریم داچه دعوت شه
 کومر بدن و له شکار
 اوس تفصیل عذاب
 کوی دوزخ تدر درو
 بیاید و کمر ارمان
 رات پینن رنگ عذاب
 پر غصه بد فوشکان
 پد دوزخ کینن گزار کوی

چه کوی پروردگار
 مسکینا نولدی دینه
 چه د خلاص کا ندرنا
 پد انا بر گرفتار کوی
 دی بد بومر پر شتاب
 دکتاب پد کونبی باب کینن
 له جمله عالمو غومره
 ما خبر کوه پد اد رنگ
 ددومر خ سختی بر مور
 چه خا امت و دله
 دامت خا پر نور
 پد تیب او پد بند شاره
 هم پد عمر دور مطلق
 پر بد قهر پاک اکبر کا
 همیشه ظلم کوینه
 بی عمله بد خصلت
 دحلاک خشتن دپار
 چه له سره هویدا
 گرفتار او بندیوان
 چرا فسوسک دازمان
 خلاص گران خا پد باب
 ده له دوشی پد زمان
 گرفتار بدی دنا کوی

به هر قسم بد عذاب
 وی بر وائی همی افسوسد
 پدناحق مگر جوس
 بل زده که چه عوثر
 کری دوزخ تدر رواند
 پیر بر وکا فریادونه
 دابروائی همی ارمادی
 بی سوزید مگر کوله
 در هتد وایم لک کتاب
 وی مالک بد قهر و
 فوئستو بانین فرمان
 خیر دایچه فوئستکان
 نور مالک بد و تر کوری
 نور مالک بد و تر پوی
 پد اشان کنه کاران
 دوی بد واره پد جوار
 گناهونه بد کوله موزن
 داتر پینش حکم داغ د
 دوزخیان چه کورون
 رار سینه محمد
 له عاصیا نوچه آوارش
 چخامو اوسوی دم کسینی
 نور مالک بد و تر و

پینش که ده تب وها
 پیر افسوس بد عذاب اوس
 وم مغروره پد چیلدول
 وی پد فعل بد خصلت
 وی بد ویره سرگردان
 له دهان آزارون
 ارمادی پد خما دشان د
 هر ساعت بد ورم عافله
 که غور و نسی اجاب
 در وازه کیند و کا در غلی
 دامالک پد هیشکان کا
 نور موی تدر رواند
 پد جیت کیند بد ویر سوز
 پد اشان بد و نمائی
 ماوند لیده یکسان
 نور مالک تدر بد کویا
 دشیطان بر او ویر
 له حفا سخت ماتم د
 و دوزخ تدر فوئستکان
 ستانامه خمون بد و
 دمالک پد غور کیند سازش
 پد دوزخ کیند غم کسینی
 پد اشان بد و تر نمائی

کد زاری کوی کد زاری
 پد خوانی کیند م مغروره
 اوس نشسته مگر دوزخ
 دابروئسی له سره
 کوی کنار بد و فلاله
 هینچه بد و کدی سوز
 پد دنیا کیند بد کوراه
 اوس سختی شوه راد خوار
 چه راجمع دوزخیان
 داهولی چه پد نظرش
 چه دوزخ راوی دند
 داتولی بد را ولیند
 ددو رنگ بد و پرحاله
 ای پد سختو ناسی خولای
 چه رنگونه بد ویر لیمو
 چه موزن قوم دپاخضر
 کبیره گناه بد ویره
 پد کتاب کیند رویت
 دو که بد و کا دافریاد
 موزن دوزخ کیند کفر قار
 دامالک بد ویر پد قهر
 دوی بد واره شمشیر
 پد دنیا کیند هم توان وه

خلا سبد ندر شتی عذاب
 حکم بد شوم له ضرور
 چه مخرلا کاندله ناخو
 دو بیستو و خما دلوه
 پد دوزخ کیند پد فعل
 تر بد خیر دغم دود
 وم پد فعل کیند نا کار
 حکم زده بشوم کفر قاره
 دمالک پد لور رواند
 مالک دیر پد غصه سر
 ولا پد خله د غمجن
 پد تلوار و اوره آمین
 نور بد ویر و میک فطال
 پد دنیا کیند له کوم و کوی
 اود دوزخ کیند بد ویر
 پد دنیا کیند پد خصلت
 موزن کوله و اوره
 مالید پد فکوت د
 فریاد چه بلکه داید د
 ای حضرت دوی پد راد
 آواز و کاند پد جهر
 حی بد و پستی تی له جو
 نازک شوله رحمان وه

مولایان هم کاملاً
 دوزخیا بد شرمنده
 لکه خدای د فرمانی
 که موذن و فرمان منی
 موذن بدند و وصای
 خمونز شکد دارنگ جا
 پردوزخ کین بد اطل
 درتد و بد کرم بیان
 دوزخیا بد دوزخ بود
 همگی بد گرفتار شه
 نور مالک تد بد و در
 چه موذن و جار وید
 نور مالک بد پدداشن
 دیر بد و کافراد
 نور مالک بد اکتفا
 نه خرد در دل تاسی کش
 چه خیل عذروم کوی
 هفت و کین شو خافله
 دوزخیان بد اجرم
 دنیا ارمان بد کانی
 چه منصور بن عمار
 چه مالک دارنگ امین
 هر زنجیر سار و داور

ستاسه باب کین و عظام
 داجو اچه شونده شه
 لوگنا شمع اولغفل ماکنانی
 یا مونز و عطا اوریک
 بدسجیر کین دارمان
 چه هر یوبیک پجالد
 بد اور کین بد جلیک
 له کتابد از زمان ده
 همگی بد بدغم بنویس
 بد دوزخ کین بد حصار شه
 پزارای بد و ترستا
 فریاد و کروله دیر شونده
 دو توکاند فرمان
 پزارای او پداد داد
 ورتد و کانی اظهاد
 نه خردم داکور مشد
 بد تقصیر چلوم جوی
 قیا هیر ستاسی له دل
 له مالک سراسره
 سود بد شر ورتد و داند
 دی ویل و اکتفاد
 بنیسی لاسونه دیر لوسینه
 دوزخیان کوی توشوند

نصیحت بدی کاوند
 دو بدورد کاد اجواب
 یا خمونز عقل بد جاوی
 د غفلت بد کار کین بند
 القصد شی بد فرار
 بل مردارنگ رویت
 دوزخیان چه بر تو است
 پدزر کرده بر اوردد
 چه عذاب و رباند زرد
 ای مالک مهر بان
 چرانا و خمونز سعور
 چه ژر او کوی بیشک
 چه شی شکر او ستوما
 خرفاند ستاسی چه راشو
 دیر بد بند و کله دنیا
 اوس بد خلاص و کینیر
 اوس سزاست عذاب د
 داو و ای دور و نیک
 نور بد چ شی ناعلاج
 ماهم بشکل له کتاب
 بد هم بنیسه کینر و شکر
 چه مالک بنیسه که در دوزخ

ولی تاسی ند او میدند
 و مالک تد پدشتاب
 بدقوان کینر مایلد
 چه آگاه بد غنی خلد
 له شیطاسره بد چوند
 صاحب بد شی دنار
 د کیند پد فکوت
 و دوزخ تد پد کنار شه
 دوزخیان بد تر تا مو
 همگی بد کین پد شونده
 اجاره غوار و له تیا
 شاید در دوزخ چون
 داوعد شوه ستاسی کلک
 نور بد چ شی لجران
 ند قبولد داو غوا شوه
 تاسی و دارنگ غوغا
 هم له قهره در جان
 خلاصی کوان ستا پد باب
 لا بد و شی له هی
 بد خاطر هر پوتار اراج
 پدداشان و اورده جتا
 دی لوی داوره خون
 دوزخیان تو لعن کانی

بوسه هم نه خلاصی
 پد دوزخ کنس و اوره ما
 بسم الله هم تحریم
 لر عذاب بد امان شه
 چر لس زره کافران
 بل پد قدام پر کلان د
 لریوی اوری تربله
 قسم قسم عذابون
 دمالک هم خادماوی
 نور مالک بد ارنک والی
 زردوزخ ندر کوی روا
 همگی بد رادوان کوی
 قول به وائی پد یوساه
 دمالک چر پر نظر شه
 نور مالک به او مرتد فی
 نور د او مرتد خاجا
 لا اله الا الله
 دعاصیا کوم عذاب
 لیکن دو چر عذابین
 هوی موه شو پد کناه د
 بیاید قوپ کوی دعاصیا
 همگی به بند یوان شه
 دوزخیا چر گرفتار شه

چه دده بنیدور سبکی
 موکل نولس کجانده
 نولس حرفه کسلیم
 موکل بی دوستاشه
 پدیو بنید کاندرون
 وروده شکم پد ایشا
 سل گروه فوق دکر عا
 پد بنده کوی اخوند
 پد فریاد تر دوزخیان
 موکلوت به نما نی
 چه هلمت بند یوان د
 چه دوزخ کنس بند یوان
 لا اله الا الله
 دا حواله و مرتد ظاهر شه
 پد اشان به ورتد نما
 شتی مالک و تد کویانه
 دوی پد زبدر کوه هم
 ای مالک پد شتاب
 دا هم حکم و خدی کوی
 دارنگ شکم دوسیا ک
 پد عاصیا نو بجختانو
 قول به بند او پد میاشه
 همگی بند د نار شه

امان غوازه ای صاب
 دیر عذاب دد و پد لاس
 که خوک لول پد اخلد
 مالک دیر لوری قوت
 پد دوزخ کنس بی گذار کوی
 پد کتاب کنس دارنگ والی
 ندی ترس پد خاخر کوی
 بل دا نولس موکل
 دارنگ و ارنک کتاب
 دا توی چه دوزخیا د
 موکل به هم بالفوره
 ددوزخ پد میا کنس باره
 ددوزخ اور به ترسنگ کوی
 دی بر پانی شه حیران
 چرای اوره و لمسنگ کوی
 ای مالک پد شمشان
 خا نشسد کخر توان
 نور مالک بد و او د
 بی له حکم دمولان
 چه مالک ازنگ کویاشه
 کلیمه به شتی ترهیر ه
 له کتاب روایت د
 زره برنی هسه و پد سبکی

دمالک له بد عذاب
 پد غصه هر یو امان
 موکل برنی کوی خلد
 خما و روره پد قیامت
 همگی داخل نار کوی
 داوی خکمد لند شه
 بی رحم پیدا کوی
 شوده له لاس دله
 دمر تد و ایم له کباب
 لایق تول هم دین ارنک
 شتی عاصیا تداوی دوزخ
 دا توی پد کوی کوزاره
 دعاصیا نو پد غوزنگ
 دمرتد و ایم پد اشان
 پد عاصیا نو پد غوزنگ
 دو عذاب کوم پد جان
 چه پد اسم دمر جان
 دیر د بند دو ویل کوره
 دا کارند کوم له خاند
 اور بر زرتوند روان شه
 له عاصیا نو خا شیر ه
 مالیکد پد فکر ت د
 لکه عز چه بسکا و کوی

هم کاروه هم نابیناشه
 لیکن زره او شده
 پدشان د روایت
 داویا کالوده لاره
 دوزخیان پرخیزوینه
 ملائکئی رانگاری
 وی پراته به هزار کاله
 کری زاری چنل مولا
 مونزه کوه پید اوینه
 خدا به وکاند فرما
 هر یومارد اوین کرد
 پد زر کاله بدریدین
 دوزخیان به آوازونه
 ای مالک رب دپاره
 نوز مالک بدیله نوز
 دوزخیان بزاری دین
 امید وار یوستا پدید
 تیر شولس زره کلونه
 نوم مالک چیر داری پره
 چه طلب کری خد له ماش
 مون غوار و خنک آب
 نوم مالک بدو ایند
 چراوبه دگوره ودر کری

سختی دپیر و پیداشه
 ددو ند سوخی هم غاره
 دمرت وایم داساعت
 هغه غره بان نامدا
 ملائک ودر پسه چیند
 هم کویو زناز کری
 پد اود کینر حمالله
 چرای قاضی الحاجا
 کوه فارغ خمونیزه
 چه جاری بدشی باران
 اندازه لوی پرتن
 دوزخی بد پرتولین
 وکه دیر پد فریادونه
 دازاری کوه کفتا
 ندی دوه بان پروائی
 وکه بیاله حده تیره
 دازاری کوه اکثر دیر
 مون دیر فریاد کوند
 واور دوی نه خاشیره
 زه بدر کرم تر زمانه
 شد خاطر خمونز کباب
 ستا سرباب کینر دمه
 ددو زره پراکتر کری

قول اندام بی پاور شو
 تنگ خای دسجد گوره
 ددو مز پد میا کینر
 چه شولک پونر پوسو
 چه ترسوه رسید شه
 چه له غره واره کداز شه
 چه هزار کاله پور شه
 چه مونز پد شوی شانه
 داسوال کوه لثنا غناه
 همگی بد لرمانوه
 چیروماری وچیند
 داراوی فقیر چه وای
 و مالک تبه زاری که
 مونز له یخی او بدر کوه
 نورد دوه پد میا کینر
 چرای خدایر مهربان
 مونز مالک تبه جرا کوه
 اوس مالک مونز تبه نورد
 دوزخیان تبه بروائی
 دوه بروائی ای مالک
 یعنی یخی او به غوار د
 نوم مالک به حکم کاه
 هسه شانه او به بدور کری

همگی له در د خوشی
 زره مقام دم د وروز
 یوغر نومئی صعود کوز
 اوپا کاله کینر سیر
 دوزخیا پراستاده شه
 پد دوزخ کینر کوفار شه
 نورد دوه ندر نار شه
 فضل تبه کوه مرجان
 پد صومر شو پد ناچار
 هم بد پد کینر ماران
 دیر صود زره هر لینه
 له کتابئی نمائے
 پد اشان به گفتاری که
 خمونز زره سپر پد کوه
 تیر بدلس زره شو کاله
 ای خمونز غنر رحمان
 پد اشان ورم غوغا کوه
 پد غصه رات دیر بنو کاله
 پد اشان به و تر نمائے
 پد طاعت در ب ساک
 ای مالک شکه جارد
 هغه دم فرستوباند
 چه به توبه پد چغوسر کری

خولد بدنی توئی شے لدری تابه
 قول صورت بدرد و جوش
 یعنی ماکری طیار کے
 ہسے نارچہ دینو کے
 گرچہ و کا فریاد و
 نہ فریاد بدنی قبلیں کے
 چہ او بد بدور لہ و کرم
 چہ بخون بدنی توئی شے
 امان غوارہ نیک کرد
 الھی رو در سول کرہ
 پخت کبیر کے راغلی
 پر دوزخ کبیر یو مکان کے
 ہف کس ہر عذاب کے
 چہ نماخہ بانڈ کاھار کے
 لکہ خدا کی فرمائے
 یعنی یہ مقام کے یارہ
 پر نماخہ بانڈ غافل کے
 چہ بد ظلم پیر کوینہ
 پاک حضرت دی فرمائے
 درد گیدہ بد پر سپر
 پر زنجیر بدو ترے
 خاک بد و غور ووی سنگہ
 چہ سود و نہ خورخو پاک

ہم غیبی ای احباب
 داخبرہ شما گوش کا
 انا عندنا للظالمین نار الحاط
 وان یستغینوا انما نؤا بما کلمہ
 الوجوه بیس الشراب و ساءت
 نعداب بد ترکیب کے
 دو بد تو لہ زہر ہرگز
 ہم لہ در دہ بد سکو شہ
 لغصی د کرد کاہارہ
 احمد خیل کے کبیر قبول کرہ
 پر داستان کے مالیک
 چہ پرویل نام عیاد
 چہ پر تول کبیر کچلیر
 ہمیشہ تر تر عافلا کے
 قول للمصلین الذین یم عن صلواتہم
 بی نماز اولہ دینارہ
 نمونہ بی وقت کہ کاھارہ
 پر چار حم نہ لرینہ
 پخت کبیر مالید کے
 لکہ غر بہ بشکارہ کیچی
 روایت کے مالید کے
 داو میان کبیر کی ہلہ
 پر عذاب کبیر کی و شمارہ

ہم کلمی بدنی را پر پور
 دارنگ قول چہ در خان
 انا عندنا للظالمین نار الحاط
 وان یستغینوا انما نؤا بما کلمہ
 الوجوه بیس الشراب و ساءت
 بلکہ و ابہ ورم کر یا
 ہسے شاہ بد ترکیب کرہ
 داہن حال کے و نصیب کے
 یہ غصہ چہ پاک وھاہ
 گنہگار کے بحساب
 چہ عاصیا دوزخ کبیر
 یو کووی پر کبیر زور کے
 زور بد ہف کس یارہ
 یا وقت بد کوینہ
 قول للمصلین الذین یم عن صلواتہم
 پر آسانی نماز ان کوہ
 بلاد اویل د کسانو
 یالہ خیل قولہ پیر پر
 یو موی بد دوزخ ان
 طوق بد و درد کر کبیر
 پر کور و نو بد وھاہ شے
 داہف کسادی دورہ
 سنت بد پر بد عذاب

پر زمین بانڈ بکیر کے
 مالید کے پر قران کے
 ظالما نولہ نار کے
 دوزخ پر شان کرد
 یا بد و کانڈ داوینہ
 لہ عاصیا نو بد و ان
 سیزا خہ بلکہ کباب کرہ
 چہ دشمن کی پاک جیب کے
 سیر کی پر تر بد عذاب کے
 فضل ستا شدہ وھاہ
 تر چلہ رو پوند شے
 دعا صی پر باں خرد کے
 پر کبیر بند و کر قمارہ
 ہفتہ پروا پر نہ لرینہ
 پر قران کبیر مالید کے
 چہ نماخہ کبیر سست ووی
 ہم د دارنگ ظالما
 پر اقرا خیل بد و دیر پر
 گرفتار ووی دیر ان
 پر فریاد بد کہ گفت کبیر
 لور پر لومر بد غور زاوہ
 چہ سود و نہ بخور کرہ
 بی حسنا پر عتاب کے

یو قوی بدل بشکاره شه
 بشکته شونزای پیسر
 دیر به دو پد پیاد را پر
 بوی بدخی ترند ناکاز
 آواز وند به کاجانیز
 خون کول دد و دورگا
 بیا بول تو به راشنه
 هم به نیسوا و پید کند
 نور فریاد به که پروره
 شوک به راشنه و از ما
 دزنا پر کار مشغول
 پردی سخی ته به کور
 پر حیت کنس در اغل
 دزنا نیت لبه اشنه
 داهم و کنزه زناده
 دے دند کوی نظر
 به قران کنس فرمان
 زرش و ایای حضرت
 چه و پت سالی خشان
 داد دد و دیاره بند
 خدای علیم دهم خیر
 بل تد و ایدرسوله
 چه چشمان د لری پت

چه د خلقوننداره شه
 وی پوتد پد پر خط
 له موکله بدرم عوار
 هسه شان لکه دراره
 لکه خر و اوره له مایه
 دارنک شکله پیداره
 پد ترا او پد غوغاشنه
 پروت ز تخیر دد و پدین
 به د اشان له دیره شور
 چه مون خلاص کوی له ترا
 خود به دلته بند پد و کور
 دزنا پد باب به شور
 شکله ماد لته لیکل
 شرمند به د مور
 په داخای لیکل ماه
 پودے سخی ته اکثر
 دموی پد در قبوله
 پودے نوتد کاندرخت

پوتر ته شونزه به بشکته
 زره کلیمی پد تو پیر
 ملا نک به او هسید
 له د دارنگ بد پود
 داهغه کسان د و رور
 خوک چه خون کوی او خور
 له شوبه بی او خیند
 پد زخم بر تو ترے
 خوک دم نشند مدد
 داهغه کسان د یاره
 زنا دیره به که جانده
 خپله سخی سره مینه
 که خوک و کاندر نظر
 که زنا تر صادرم شه
 که صادق خوک مسلمان
 پد اباب کنس قبل و قاله
 قُلْ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ يَعْضُوْنَ مِنْ اَبْصَارِهِمْ وَّ
 يَحْفَظُوْنَ اَعْرَاجَهُمْ ذٰلِكَ اَرٰى لَهُمْ اَنَّ اللّٰهَ
 خَيْرٌ مِّمَّا يَصْنَعُوْنَ ۗ وَقُلْ لِّلْمُؤْمِنٰتِ
 يَغْضُضْنَ اَبْصَارَهُنَّ وَ يَحْفَظْنَ فُرُوْجَهُنَّ
 وَ لَا يَبْدِيْنَ زِيْنَتَهُنَّ

پد نیسوا لری نیک خصلته
 بی حسابه در دیر
 پد کوز و نو نیک آییند
 دوزخیا به تبتی زوید
 چه به خون کوی له زور
 کارنی سخت دله د شانه
 فریاد وند به کوینده
 داور میا کنس غوز
 چه خموز بشی بکارن
 چه زنا ته وی بیداره
 خوفی نه شول رحمان
 دی به نه کوی ای نیک
 پود سخی ته زره و
 داسری پر قادم شه
 مسلمان اهل ایمان
 له رحمانه دامقالد
 رب کریم دارنک ویل
 مؤمنانو ته سرعت
 له فرج و نو دزنان
 پد بخش کنس تو سید
 هم مانع دهم قیس
 ورتد و اید پد و اشان
 پد بند شان خا امینه

کره زنا نوتد فرمان
 د فرج و نو کوی سنا تندن

دیوہ بند دے دیوہ باب دے
 لہ حدیث روایت دے
 ہفتہ وچ پاک حضرت
 شی پیدا بہ ہلکتہ ما
 پر نامہ جو پس یاد ہے
 پخت التری ای دورہ
 پیاد مار تہ جبرائیل
 دی بروائی جبرائیل
 زہ ہغو لسی بیرون شو
 یہ نماحہ بانہ سستی کا
 زکوٰۃ نہ ور کوئی کورہ
 دغہ قوم حجاب کا
 اوس لایق دے دروخ
 دنیا بہ کری خبر
 بل حدیث مہر لید
 شراب خورچہ پقیات
 نوچہ زندگالہ شی تیر
 تندرہ شوہر بانہ زور
 نور بہ وکازاری پور
 پس لہ دے فیادہ شا
 خویا دیوہ پر پردہ
 چہ بد پد کنبہ جو شی
 چہ ای خدا ید مہر بانہ

مالیک لہ کتاب دہ
 مالید پر فکرت دے
 دارنگ کری مقالہ
 دیوہ لوکی وی مقدار
 پر داسم واید کری
 دمئی لری راشہ کوڑ
 وہ بہ کاندہ انب قبل
 پخصلت کنبہ نیک حملہ
 پر عصہ ور لسی شو
 پر غیر بانہ سستی کا
 دی بہ وسیع لہ اورہ
 چہ لایق ہم دے دارنگ
 ہم دگور ہم دہج
 لہ طاعت بہ وکری
 ورورہ مادلتہ لیکل
 راحاضر شہ پر کلفت
 دافریاد بہ وکادیوہ
 زہ مرشد سستی پاور
 دمالک پورای شیدہ
 مسئلہ واورہ لہ ما
 چہ دغرق بہ کنبہ شی
 عذاب کلہ تر لیکر
 زہ امان غواریم لہ ما

دزنا پر باب عذاب دیوہ
 چہ ابابہر پر جانہ
 چہ قیامت پدہ حکم
 لہ دوہر بہ بھر شہ
 سر پد پور تہ ترا سہ
 امان غوارہ لہ دما
 خرد پارہ تہ بھر شو
 پختہ قوم مہر چار دے
 اول ہفتہ قور تہ پارہ
 دویم قوم چہ لازکوہ وی
 دسیم قوم چہ ستر خود
 تلورم چہ ستر خود
 پختہ ہفتہ قوم کرہ شہ
 زہ بہ دے عذاب دہ
 چہ حضرت دی قومائے
 شی بہ اور کنبہ کفارد
 چہ ای خدا ید مہر بانہ
 ہیچ بہ راہ شی لہ رہ
 چہ او بہ مانہ عطا کو
 چہ اتیا کالہ پورہ شی
 ہسے شان شو بہ پارہ
 نومر بہ دے شی یا کو
 داخولہ کرہ لہ مالوی

دی ویلی پاک زہا پور
 دی ویلی لہ دے شانہ
 دعاصیا نوید باغم شہ
 پر عصہ بانہ پد ستر
 لری واوسر خماجا
 ہم لہ قہرہ د قہارہ
 پر عصہ دارنگ سر شو
 پرامت دحضرت شہاد
 چہ دے زوی نما و کبارہ
 دی مالونہ درہ زیاک
 دستہ کار بہ دروہ
 مالہ ہی ہم دیوہ پر کوڑ
 چہ مسجد کنبہ کہ گفتا
 عذاب سخت ودر سو
 پد ایشانی مالید
 پوستہ بہ شی دنا دے
 رحم وکرہ یا عفرانہ
 دی عاصی تہ العجب
 مینہ مایا بند پیداپرہ
 پد حساد دارنگ شہادہ
 وی پدہ بانہ دوحا
 پد ایشان واورہ لہ
 پد ہر کار تہ قادری

دع

تول صورت خاسکوره
 یو صندوق بد بویار
 بنی له جویند بر ویزان
 پهنند وق کبشماله
 چه زر کاله بر او شے
 چه ای خدایه پاک سبحان
 نور حضرت دی فرماید
 در شکل نوم که هب
 له شکل زید یوماد
 دیر فریاد بر تر کوبند
 راد سینه دازمان که
 چه در و کافر یادون
 نور حضرت بر او خندان
 چه خا امتی جاری
 خدای به در محمد
 ما بر اینی بن عذاب
 د عذاب و پیشین
 دی به وانی یا قدیره
 او که لاله بر جنت له
 اوس بر خلاصه که کنا
 بل خا هم نوم لیکل
 نور حضرت بر شفاعت
 چه خد خولک یعصیان

بلکه بند پرتازه شیر
 سراسر بد رنگ له بار
 مرگ بر عوار که غفاله
 بند به روی هزار کاله
 له صندوق بیا هر شے
 زه شوم بر دیوی شانه
 پوچتما نوم مامله
 واره دک که غضب
 رابرون شے بر تلوار
 پد اشان واره نیک
 تول صورت مر پر لوزان
 پد اشان واره خود
 دهر چا مشکل کشایر
 نن مدت له مانع عوار
 دامت پد تاد مده
 دارنگ شکله عذاب
 پر صورت به عذاب
 پر خصل کار دانا بصیر
 دجنت عور و زینت له
 تل بر بند که روسیاه
 وه دده پر خاطر نیک
 دده و کانی فقط
 بی تویی می بر جها شے

پس له که خا و روز
 د کبر کی ضد که کیند
 نبرد می نبرد بر غیر
 قسم قسم به عذاب
 نوم بر بد و کافر یاد
 پد او بر تدریس بر کله
 چه در و مزخ کین و مشکله
 شراب خور به هلت و روز
 مار بد تولک و کله
 د کبر وانی یا حضرت
 پد ما هر قسم عذاب
 د حضرت پد غور و جان
 نن مردانگ آواز
 چه حضرت و کله در کلم
 داسر کی شراب خور
 پد دنیا چه شراب خور
 نور حضرت چه خا جان
 د چه در ازنگ بر آرم
 رب بر وانی له که شان
 ده ستا اسم پد هان
 پد دنیا کین ایمان دارد
 له در و مزخ بر بیرون
 د عذاب و تر پد پیشین

داسختی بلر زده کومر
 بلکه تنگ به شے جویند
 دهر بد پد پد ریا کین
 و پد رده بانده هر باب
 خیل موکانه پد پد یاد
 درک له ما خنزه عذاب
 د عاصی پد یا مشکله
 و دهر که پد غضب کوره
 دی بد نوش کا خا و روز
 د عاصیا نو شفاعت
 زهره مرقول سو کباب که
 د آواز بد شے کوراند
 شد درون پد غور و وسان
 پد درگاه کین باری هم
 شکله بند شد که پد اور
 هغه بی تولی می شنید
 داکری سمع له رحمان
 همیشه فی دامقام که
 و حضرت تدر خا جان
 و وایرین پد اشان
 خیر که داکه بد کردار و
 پر به فضل دی چون شے
 پد هیچ شان تر نخطان

لیکن بیاجہ مستمان ہے
چہ دہ کری روایتی
چہ داوید میا کین گنہ
بیاجہ زرگالہ پورہ
بیاجہ زرگالہ سلیم ہے
چہ زرگالہ ہم تیرہ
دیر بہ ہزار گنہ
جبرائیل در شد و اب
جبرائیل بروای خدایہ
خبر داوند پدھر جانی
چہ تہ و ر شد جبرائیل
جبرائیل بدر روان ہے
وماک تہ بد قرب ہے
پد اشا بہ مالک وائی
زہ لہ قمرہ پیر ساز
جبرائیل بد و تہ وائی
تفحص کر م دعاصیا
نور مالک بد پد اشان
جبرائیل بد شمایا برہ
بیاجاب بہ مالک جا
دوزخیان بد کری آواز
مخنی سپین عج خلیج
چہ داکس د جبرائیل

آخر فضل در حاشیہ
لہ حد د حضرت
اوزگالہ پد و پورہ
یا قیوم بہ تر شکارہ
ترا د اب یا رحیم ہے
یامنان ویلہ پورہ
پد رکاہ کیند در حمانہ
دعاصیا نوحال و میا
دھر چا مشک کشاید
لہ ہر غیب بانالائی
دو مزخ تہ لہ تعطیلہ
چہ پر حکم د سبحان تہ
پد مدار او پد ترتیب ہے
اعتبار کہ دوزورہ سنائے
تہ پد رحمی ممتاز
پد اشان بد و میا
د حضرت لہ امتیانو
جبرائیل تہ شہ کو بیان
پد اشان شہ لہ گفتا
لری کاند و او دہ مانہ
وماک تہ پد اساز
رو بننائی تہ معلومین
تاسی واومر پد تفصیل

عبداللہ بن عباس
دہ ویلچہ قیادار ہے
پس لہ زروکالو وورہ
بیاجہ نور پور شہ ہزار
پس لہ زرو بیای جانہ
پد اشان چہ زر زک
نور خدا قادر مال
پد دو مزخ کیند کتار
انت علام الغیوبی
بیابروائی رب قیبر
لہ مالک تفحص کرہ
جبرائیل بد ترمالک
نوماک بد پد سرت
جبرائیل خرد پارہ
ستاخاد ک لری حد
ای مالک زہ بن نالہ
چہ پد اشان دد و حال
چہ بی شانہ پد غنادی
چہ تہ لری کرہ حجاب
جبرائیل بد و تہ کور
چہ راغلی فرشتہ دہ
نور مالک بد و تہ وائی
داد حد امانت دارد

دارنگ وای پراخلہ
دو مزخیا پد کیند بر پائے
یا اللہ بروالی کورہ
یا رحمن بد کری گفتا
دو بروالی یا رحمانہ
تیرہ درورہ تکھص
جبرائیل تہ کری وائی
دعاصیا اوچہ پد حاد
خبر داوند پدھر جانی
جبرائیل تہ پد تقریر
دعاصیا نو تجسس کرہ
لار شہی واورہ امالک
جبرائیل تہ شہی اوچت
ولتہ راغلی نیک کردار
جبرائیل پد عد
یکم راغلی لہ و حالہ
زنگ لہ بد کہ مالک
یاور میان کیند تہ لہ مالک
زہ لہ کورم پد شتاب
دو مزخیا بد پد کیند پورہ
پد پد حسن بنائے
دچہ بل صفت بد و تہ
ہم عجب کرد گاردی

پر سرور چه محمد د
 دوزخیا بد پر تراشه
 جبرائیل که در خدا گره
 چرامت دید عذاب
 جبرائیل چه در اخیره
 بد در گاه در جبهه
 جبرائیل بد و از خدا
 خبر دارنی له هو حاله
 چه سلام پید پاک حضرت
 دارنگ حاله دای قیوم
 چه تدویر شپاک حضرت
 جبرائیل چه له البره
 دارنگ وائی که کتبا
 پر کنیز ناست بد و حضرت
 القصده ای خما جانند
 چرامت که دارنگ وائی
 چه حضرت دارنگ خبره
 زر لیک امتی دے
 مناجا بد پر در گاه
 ته مغفور خما امت کوه
 چه تدویر شد ای حضرت
 یعنی نور نبیا و لیا
 نور مالک بد ز او چپ

دی استاخر ده احد که
 هکی بد بد غوغاشه
 دلجواب خمون بخاری گره
 ای حضرت پیچ و تاب
 له دو و اوری سر اسره
 خدای بد ده و تگویا
 دبی راهو همناید
 ای خمارب جلاله
 خمون بد و اید هر سا
 دعاصیانو له تقریر
 خبر دار گره پرامت
 و او که دارنگ خبره
 د کتاب له جدا باب
 چه شافع که دامت
 جبرائیل بد نا هانه
 که ستا میند هم پچا
 له دو و او س نیک سید
 دارنگ وائی لغو د
 و که که د پاک الله
 داخل واره پر جنت کوه
 حال معلوم کوه له
 شی بد ده سره روی
 پر تعظیم بد زمهلت

بیا چه نوم د پاک حضرت
 جبرائیل ته بد زاری
 پاک سرور ته دارنگ
 و ارسیره و از زمان
 د ابر یاده که لریند
 جبرائیل حاله و و
 ته جبارنی ته حکیمتی
 دوزخیام که لید
 بیا خمون بد عجز
 خدای بی کامه در بنان
 ورتد و اید خبره ارشد
 لار بد که نشی ترم ما
 یوخیمه بد و طیاره
 در واکری خلودر
 و حضرت پد حارسا
 حاله پر د که بد عذاب
 پد ترا بان بد سسی
 یعنی ای خما امت
 چه که خدای مهربان
 له در گاه د سبحانی
 بیا حضرت بد زروان
 دد و مزخ پد در پدیا
 د اید وائی حضرت

مالک و اخلی بد عت
 پد ایشان بد گرفتاری
 خمون بد حال ورتد و نما
 اورا بنار خمون بد پرخان
 پد ایشان و اوره صیند
 دعاصیانو حاله و نما
 پد هر شی دانا علمتی
 قولود دارنگ که جری
 ورتد تیر کوه پد بحال
 جبرائیل ته نشی گویاند
 دامت پد کار پیدار شد
 پاک سرور ته خما جان
 طوبی وئی لاند یاره
 پد خیمه کنس برادیره
 پد ایشان بد و کویا
 شد اگاه دد و کپا
 پد خاطر بدی پد هر شی
 زه جاضیم بی مهلت
 پد نظر کنس د احساس
 پد برداشی د اوفان
 ورسره بد رفیقان
 حضرت لار نشی پد تلوا
 چه راغلی نیک خصلت

پند

که ظاهر دزیره مقصود
 چرامت مریخ شاد
 چرامت دید عذاب
 ای مالک حجام دور کرده
 بیامالک بر حجام جان
 چه حضرت ورسکاره
 مؤمن دارنگ بر عذاب
 چه زه نروم خردار
 هکلی بر کوی بیرون
 یووله هلته جار
 چه خوک دکن و لیب
 هکلی و لنبه وینه
 چه مؤمن قوم و جهنم
 پیداشان خط لیک
 هسه شان تمام
 نور حدیث کر درود
 چه داخل کرده خون
 بیابند که خیل کرم
 هر مقصود که حاصل
 دو بدو ای چرامادی
 اوس بر تللی و و جنت
 چده دارنگ در پی
 بخت کین حاضر شه

خدای دنا لری بهبود
 پیدائی چه بنیوان
 هر نفر پراور کباب
 زه و رخم زه هم سرور
 لری کاند واوره مان
 دو که بر قول پدراشند
 بند پد قوی دو هاب
 ستاسی حال ندوه ظها
 پد قدر دپاک بیخون
 چه حکم دبامری ده
 مرئی نشسته تپان
 رنگی سپین بر چین
 اخته شو پدیرم و
 و ددو که بر چین بکل
 روایت که کتاب
 پیداشا که خواستکاری
 پیداکار بانوقا در
 کری داخل درویم
 بخت کین بر واصل شه
 دارمان پد هر زمان
 بند دیدار دپاک خضر
 پد کتاب کین مالیک
 دهر چا بر نظر شه

بی حضرت برو ترو
 بیامالک بد افشار کا
 پاک حضرت بد پیداشان
 امت گووم زه پخیل
 پاک حضرت بد ورسکاره
 دو که بر و ای حضرت
 بی حضرت بد ورو گویا
 پاک حضرت چه داخیره
 لرد و رخ بد هوش
 پد نامه هر الحیات
 بی حضرت خیل امت
 بر چین بانندی جان
 دحضرت پدرو شو خلا
 له کتاب ده معلوم
 چه داخل شه بخت کین
 چرای خدایه هر بان
 مؤمن میرو پد خط
 بنا کست بر شیری
 کافران بد زهیر
 چه مؤمن هم مسلمانان
 له انبر روایت
 چه شی و رخ د قیاد
 هفت خای بر و اواز

پیداشان برو ترو
 پاک سر و تدر با ظهار کا
 شای مالک و ترو گویان
 ای مالک خوش منزل
 دامت پد ننداره شه
 مؤمن د هیر شو نیک
 اعتبار د که پیداشه
 لرد و وادوری برادره
 پد آرام بد هر نفر شه
 داخیره تصدیقا ده
 کری حاضر و لیب
 خط نبی بانی له دشا
 دیری کری بخل
 خله ما هم که مرقوم
 وار سر پد عت کین
 دا حاجت غوار و لمان
 دحم بند که ستا فقط
 داخیره واوره مان
 پد رنگ رنگ بر عذاب
 گر چه دیر کنه کاران
 چه باب کین د قیادی
 مرک بر راشی وئی گوره
 جنتی نو کین به سار شه

چرا شوک و جتیا نو
 مونز موند دیر آرد
 فرشتی بد ارنگ ای
 کافران بد الفتار کا
 بیاد امرک بر اروان کا
 مرک به هم هلته نما
 جتیا نو تہ بدوائی
 ستاسی مرک تشیحله
 کافران خیر دار کوی
 ستاسی مرک تشیحله
 نہ نیرک ستاسی کار
 رب کریم کوی فرمان
 کافران بد پیداشان
 چہ عذاب نہ و دانشان
 هر چه و تر شہ ذیما
 نہ بیاد کا خپ امت
 مگر و حضرت رسول
 ہسے شان کتاب و
 کوی بر اور و تہ گفتا
 پحمت دے دستیانو
 پر امان سخا امت کرہ
 بیاد اور بہرہ مقامہ
 دے بدوائی ای حضرت

رنکئی کوری چہما نو
 هر سرکہ دے پردار
 کافرانو تہ نمائے
 حال بہ قول و تراظہا کا
 دجست دوزخ و میا کا
 کہ یقین دے پریات شہ
 پیداشا کہ باور ستا
 چونکہ اوسے تل تر تلہ
 حال دمرک بد و الفتار
 اور کسب سوخی تل تر تلہ
 نہ بد رح و عفار شہ

دوی بد و الجہد امون
 بیاب مرگ کا بندروان
 چہر شوک دے کافرانو
 چہر د امرک دے موبز تہ
 دی بد زجر کا یوخلہ
 فرشتی بد شہی دنہ
 خوشحالی کوی بی غم
 ونستی بد شہی دور
 چہ مونز مرکہ ستاسی
 پیدنی اوئی مشرکان
 کافران بد شہ منہ شہ

وَقَوْلُ الْكَافِرِ يَا لَيْتِي كُنْتُ شَرًّا بَاءً

تقریر تیر کہ پر زبان
 بند نہ وی پیران
 پر عالموشی ہیبت
 نہ بد کا نہ شفاعت
 چہ پدمر در بقول
 راوی ہم دلہ نما
 پیداشان نبی روئد
 چہ کوی رحم پخوارانو
 اورہ سخا تو پر نفرت کو
 بھر نہ شہی نیکانچہ
 او تہ و ایر بی مہلت

چہ ارمان مونز ہم سخا
 لہ حدیث روایت دے
 ہلکی پیغمبران
 ہم نفسی نفسی بدوائے
 امتی امتی جانہ
 پیر دوزخ کسب تراور
 پطیفیل نماز گزار
 پحمت دہفہ سخا
 اورہ دمرو لہر د خا
 شہی حاضر پیر اسرائیل
 پحمت دے کسا نو

پہر خای کسب دودہ شود
 و دوزخ تہ پیر زمان
 حالی کوری پچشمانو
 خوار غریب لہ دہ پدای
 داخلی و دہ کاملہ
 پدجست کسب ای بنا دمنہ
 ستاسی مرک ہم شہی
 دد دوزخ پیر لور عیانہ
 لہ حیات شہ دے بغزل
 اوس کوی پیری پیر نیو
 دے قال چہ شونہ شہ
 پیر نیی اخز زمان
 چہ لہ خاکہ سہ پاک دے
 ماترینکلہ پیر نفرت دے
 شہی بد جمع پیر بندہ شہ
 قول بر سہ پیر اویتا
 دی بدوائی لہ زبانہ
 پاک رسول تو شہ گورہ
 د نمازیانو پیر ہیکارو
 چہ روزہ کوی در رمضان
 سخا قوم پیر و دہ تنہا
 پاک رسول تہ پیر تعجل
 چہ جہرا کہ پیر چشمانو

پیر حرمت دهغوی یاره
 بیاحضرت بیدار شدن
 که پدر داد نیا خوک جاره
 چه حدیث کنیز پیداشان
 در دوزخ پیکار جان
 ملائک بدین شیخ حولی
 دی به خلاصش له و او
 قیامت و رخ چه برایش
 کری دوزخ تهر و او
 که بر دوزخ و قراره
 تا پرواره فرمان کری
 ستاله خوف ما چو خله
 اما غوارم اوسله ناره
 شی قبول به دره سواره
 خدای بده ده تمغفک
 و کتاب خو مختصر
 د دنیا بی فیض چونند
 له احمد و اچله شو
 بضاعت مرده طاعت
 خوک چه ما پر دعا یاد
 قریب نوم سفید
 اخوند خیل یونس
 داکوتاه مقصود نام

چه توبه کری که گفتار
 هم شنی اور و تگویا
 امان دیر له رب عوار
 مالیک دی بیان
 دو بدر اول یکسانه
 دده او بنی بکه تو
 داخیره و او ره ورور
 یوسر که بر اپیداشه
 پمدار او پد بند شادی
 داخیره و او ره یاره
 خبر ارد انسان کری
 جوا کری ده اجله
 ستاله لومر ای غفاه
 پر درگاه کنیز جلال
 انور بد پیر جنت کا
 صدق تالره بهتری
 اخور ان له تا داند
 ده مسلم پر تسله شو
 نشسته نشسته داست
 دی و هم غریب بناد
 واکلام مر تر بر دی
 معرو و پید القاب
 پر دیر عجز مر ارقام کری

له امت خدادومر شد
 اور بدلا رشی له مقنا
 دده حاکم بشی جنت
 پر دنیا که چا جوی
 بیاید اور و که اختیار
 کری گزار بد اور دیا
 د کتاب له روایت
 ملائک به و ریاسیند
 د دوزخ پیکار کنیز
 د کبر وائی ای قدره
 چه دنیا کنیز خوک و جاره
 پر اقرار هم له محکم شد
 داسر چه زار که کاند
 د که خلاصشی له عذاب
 پد اشان حکا ییونند
 پر زره تینک لره اول
 پر غفلت کنیز ناست
 ای طالب رب دپاره
 تر غفور ره روسیاهم
 زه احمدیم دخیلو
 پیام هلت چه مقام د
 ورخ دپیر میا نولسم
 غفوری مر ساز کریسن

تداگاه پد امد کوشه
 له ما و او ره تینک نامه
 همیشه به کری غشت
 وی بی شان نولید
 چه دختی م پد انکار
 اور بر می شی بی و سوا
 مالیک له فکرت
 داسر به بند کریند
 لکه خوک چه تناره کنیز
 ای دانا عالم خیره
 پر عقبه د جنت عوار
 هم صائی د کرم شد
 پر درگاه د قیور و پند
 د دوزخ و او ره احباب
 و روزه دیر د حدیثونند
 پر طاعت اوسه بیدار
 پر طاعت در رب ناراست
 ما هم یاد کره له گفتار
 پر عمل کنیز در تبا هم
 خا انگاه کری نیک خیلو
 موسی خیلو کنیز اعلام
 وه ما له محرم
 صحیح یاد کره دالفتن

<p>ستا پد باب کلیدی له خاطره متاوسو که چر پد وه اسم نامی دی و چا کاند کامله نقصانی بر شفی شانه</p>	<p>اعلان منجانب مصنف پد ترتیب سره و جو که پنساور کبند کاند اجازه مود که دله که ئی چاب که خاجان له احمد دابیان شه</p>	<p>مسائل مکتب شاری هم دین هم نیکو خواه معروف اسم عبد چاب دند کاند کامل دهر چاپد باعلاشه</p>	<p>در اند مد و مد حمد خو ورق و طار که هو سکی د پراگاه شه هم میان هم محمد شه بی دده له اذن بلو</p>
--	--	---	---

تَمَّتْ بِالْخَيْرِ

اعلام

برش ائقان و خریداران کتب افغانی و عربی و غیره مخفی و مستتر مباد که کتاب ہذا معہ
تفسیر و الضحی و تجوید و قواعد افغانی و داستان امیر حمزہ رضی اللہ عنہ و سیف الملوک
و خلاصہ کیدانی مترجم بہ افغانی و غیرہ در شہر پشاور بازار
قصہ خوانی بدوکان میان محمد کتب فروش موجود
اند ہر صاحب کہ مطلوب باشند
بقیمت ارزان
بخزند

اشتہار

چونکہ کتاب ہذا بہیہ بالعوض باین فقیر بدست آمدہ لہذا حسب مراد قانون بستیم ۱۸۷۷
داخل بھی جسٹری گورنمنٹ گرویدہ است لازم کہ احدی قصد طبع او
نفرماید تاکہ بعوض انتفاع نقصان
نپذیرد

مكتبة

مكتبة
مكتبة

